

Politika: 29. Hloupost křesťanského nacionalismu

Politika

Hloupost křesťanského nacionalismu

Ve středu 6. ledna 2021 drží muž v ruce Bibli, zatímco Trumpovi příznivci se scházejí před Kapitolou ve Washingtonu. Křesťanské obrazy a rétorika během povstání v Kapitolu vyvolaly obnovenou debatu o společenských účincích spojení křesťanské víry s vylučujícím druhem nacionalismu. (AP Photo/John Minchillo)

„Hloupost je nebezpečnější nepřítel dobra než zlý úmysl,“ napsal Dietrich Bonhoeffer v roce 1942 o svém odporu k nacismu v Německu. „Proti zlu lze protestovat, lze ho odhalit a v případě potřeby mu zabránit použitím síly. Zlo v sobě vždy nese zárodek vlastního rozvratu tím, že v lidech zanechává přinejmenším pocit znepokojení a neklidu. Proti hlouposti jsme bezbranní.“

Bonhoefferova slova pro jeho spolupiklence mají dnes zvláštní zvuk. Společenská a politická propast ve Spojených státech občas působí, jako by se nedala smířit v něco soudržného.

Je to, jako bychom někdy argumentovali proti hlouposti – hlouposti ne ve smyslu nevědomosti, ale ve smyslu úmyslného odmítnutí uznat lidskost v tom druhém. Tím nechci říci, že na obou stranách jsou „dobří lidé“, jak tvrdil bývalý prezident Donald Trump po shromáždění *Unite the Right* v Charlottesville ve státě Va.

Ačkoli na obou stranách existuje politika identity, která je hnacím motorem této hluboké propasti, ptám se, jak může „dobrý člověk“ chtít ve jménu rasové čistoty vyhladit celou rasu. Nacházíme se v okamžiku amerických dějin, kdy tento typ radikalizace stále narůstá a je třeba se jím zabývat, aby celý americký experiment neskončil v příslovečných i fyzických plamenech.

Nejvíce znepokojující, alespoň pro mě, je soulad krajně pravicových ideologií a evangelikální křesťanské víry. Nebezpečné je, že evangelikálové chtějí, aby vláda zavedla křesťanský nacionalismus, politickou ideologii a kulturní rámec, který spojuje křesťanskou a americkou identitu. Je to velmi nebezpečné. Vychází nejen z místa křesťanské nadřazenosti, ale také z místa rasové čistoty.

Jako křesťané bychom měli křičet ze střech o nebezpečí, které nám hrozí, když se necháme splést s vládní autoritou. Proto je tak důležité, aby proti tomu působily instituce. Kampaň *Křesťané proti křesťanskému nacionalismu*, kterou BJC (Baptist Joint Committee for Religious Liberty) zahájila, je podle mého názoru jedním z jejich nejdůležitějších počínů za posledních několik let.

Robert P. Jones, autor knihy *White Too Long: The Legacy of White Supremacy in American Christianity* (Příliš dlouhé bílé: dědictví nadřazenosti bílé rasy v americkém křesťanství), uvádí, že 81 % evangelikálů, kteří se sami identifikovali, podpořilo Trumpa v prezidentských volbách v roce 2016 a zhruba stejný počet mu vyjádřil podporu v polovině volebního období v roce 2020.

Nesvaté spojenectví mezi krajní pravíci a evangelikalismem sílí už od dob Jerryho Falwella a *Morální většiny*, takže možná není překvapivé, že se jako skupina spojili s Republikánskou stranou. A v žádném případě zde nenaznačuji, že Republikánská strana je ze své podstaty zlá nebo plná „hloupých“ lidí. Spíše chci vyjádřit obavu, že mnozí evangelikální křesťané propadají teokratické rétorice, která by mohla zlikvidovat právo na náboženskou svobodu zaručené prvním dodatkem ústavy USA.

Zesnulý Michael Gerson, autor projevů bývalého prezidenta George W. Bushe, napsal v časopise *The Atlantic* o „nesvaté alianci“ mezi evangelikály a Trumpem. Začal tvrzením, že „*Trumpovo původ a přesvědčení mohou být jen stěží neslučitelnější s tradičními křesťanskými modely života a vedení*“. A přesto se zdá, že si Trump svým slibem, že zemi přivede zpět ke křesťanským základům, naklonil voliče navzdory svému osobnímu chování, které by se neshodovalo s morálkou, kterou evangelikální vůdci vyžadují od ostatních.

„Možná jsme byli převážně křesťanskou zemí, ale nikdy jsme nebyli křesťanskou zemí.“

Co je tedy špatného na tom, že se chceme vrátit do doby, kdy základem společnosti bylo křesťanství? Jednak je to mylné přesvědčení. Zakladatelé mohli (ale nemuseli) být křesťané, ale dokumenty, které vytvořily tento experiment, který známe jako Spojené státy, byly plně sekulární. Otisk hesla „*In God We Trust*“ („*V Boha věříme*“) nepochází od těchto mužů, ale Kongres jej v

padesátých letech minulého století prostě vyhlásil za motto naší země. Možná jsme byli zemí, která byla převážně křesťanská, ale nikdy jsme nebyli křesťanskou zemí.

V zakladatelské éře se baptistický kazatel John Leland zasazoval o první dodatek, částečně proto, že baptistická církev byla menšinovým náboženstvím. Leland věděl, že umožnit vládě diktovat určité náboženství by mohlo znamenat postavit baptistickou víru mimo zákon.

Od prvních dnů založení této země nebylo o baptisty nouze. Baptisté z koloniální éry by se dnes pravděpodobně snažili chránit ty, kteří se nacházejí v našich hranicích, před nepatřičným náboženským vlivem ze strany státu a mohli by se také přidat k evangelikálům. A přesto jsme tu dnes a volíme lidi, jako je poslankyně Marjorie Taylorová Greeneová, která [prohlásila](#), že Republikánská strana by měla být stranou „křesťanského nacionalismu“.

Když přemýšlíme o hlouposti, proti které psal Bonhoeffer, může jít o její moderní ztělesnění: Touha prosadit náboženskou doktrínu všem a prohlašovat, že podporuje první dodatek, když to, co skutečně dělá, je jeho demontáž.

„Vláda by neměla dělat práci za náboženství a naopak.“

V tomto historickém okamžiku se [BJC](#) snaží zachovat ochranu, kterou vytvořili zakladatelé. BJC vystupuje proti porušování občanských práv a podporuje zeď oddělující církevní a státní instituce. To neznamena, že náboženství musí být zcela odstraněno z naší občanské diskuse, ale znamená to, že vláda by neměla dělat práci za náboženství a naopak.

Jako stipendista BJC jsem během našeho školení v koloniálním Williamsburgu slyšel nejzásadnější argument, že bych si měl představit, že politickou moc má jiná náboženská skupina. Chtěl bych, aby mě dominantní politická skupina nutila konvertovat k jejich „schválenému“ náboženství? Co kdyby znemožnili můj způsob uctívání?

To je typ myšlení, který nás chrání před hloupostí skupinového myšlení.

V naší zemi se nacházíme na křižovatce. Dovolíme křesťanskému nacionalismu, aby ovládl naši politiku a kulturu? Dovolíme i nadále, aby „hloupost“, jak ji definuje Bonhoeffer, přiváděla stále více lidí do nebezpečné komory ozvěny, která popírá hodnotu těch, kdo stojí mimo ni? Je nesmírně důležité podporovat organizace a lidi bojující za náboženskou svobodu pro všechny. Lidé, kteří jsou do těchto hnutí vtahováni, nejsou hloupí, ale cítí se být marginalizováni. Existují lepší způsoby boje proti této marginalizaci, které nezahrnují upírání občanských práv druhým.

Claire Hein Blanton

[Baptist News Global](#)

Claire Hein Blanton

Claire Hein Blanton

Claire Hein Blanton je držitelkou titulu Ph.D. v systematické teologii a etice na katedře bohosloví, historie a filozofie na University of Aberdeen. Byla členem třídy 2018 BJC Fellows.

Víra.

Svoboda.

Pro všechny.

- Zaměřování se na náboženské menšiny.

- Vzestup křesťanského nacionalismu.
- Politizace církevních domů.

BJC (Baptist Joint Committee for Religious Liberty) sdružuje lidi, aby se vypořádali s dnešními vážnými hrozbami pro náboženskou svobodu.

Členové BJC pocházejí z různých vzdělávacích, profesních a náboženských prostředí, aby se učili v intenzivním vzdělávacím programu, který je vybaví pro pbhajobu a na ochranu náboženské svobody. Více o programu se dozvíte [zde](#).

Poznámka redakce: Toto je druhý názorový článek v nové sérii o náboženské svobodě, jejímž autorem je BJC Fellows a kterou umožnil grant Nadace Prichard Family Foundation.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)